

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, November' 6 dikán, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Apostoli Felsege méltóztatott az Erdélyi Nagy Fejedelemségben, nehaj Babb János Püspök meghalozása által megüresült Görög Cath. egyesült Fogarasi Megyés Püspökségre Méltóságos és Fő Tisztelendő Leményi János Urat eddig Generál-Vicariust és Balásfalvai Kánonokot kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Mgsz Beöthy Sándor Itélömester Urat Magyar Országban Királyi Ügyek Directorává kegyelmesen kinevezni

F r a n t z i a O r s z á g.

Még egyszer visszajövünk híres perére Berryer Urnak, ki a' Nantesi lázzadás fejének tartatván, elfogattatott. — Oct. 16-kán reggeli 10 órakor a' Bloisi Törvényszék elibe idéztetett, mellynek feje Bergevin Ur vala. A' Törvényház tömve volt sokasággal, kik között sok fő rendű Dámák, stabalis tisztok, és kerületbeli tisztviselők találkoztak. A' Kormány a' maga részéről, az Orleansi Királyi Ügyészt Vilnot Uratküldötte Bloisba. Midőn az említett pert elő akarták venni, hirtelen az a' hír terjedt el, hogy a' fő tanú Tournier Ur, egykori Oberster, betegsége miatt meg nem jelenhet. Azért is egy Orvos mindjárt elküldetett lakására, a' ki azt az

izenetet hozta, hogy Tournier Ur meg fog jelenni. Az alatt, a' bévádoltatott kikérdeztetett, azt válaszolván, hogy Berryer Péter Antalnak hívják, 42 esztendős, Párisban lakik, hivatalára nézve Prókátor, 's egyszersmind tagja a' Deputatusok Kamarájának. Az Elölülönök az esküdtekhez tartott beszédje után, felolvastatott az alsóbb Törvényszéknek ítélete, melly szerint Berryer Urnak ügye ide appellatott. Ez alatt Berryer Ur több ízben elmosolyodott, kivált mikor az olvasó arra a' vádra jött, mintha Ő (Berryer Ur) Tournier Urnak meghagyta volna, hogy legelőbb is a' Ministeri épületet, és a' Tuileriákat foglalja el. Ennekutánna kezdődött a' tulajdonképpen való Vallatás.

1-ső Kérdés. Mitsoda öszveköttetésben volt az Ur a' Bourbonok régibb ágával?

Felelet. Én semmi pénzbeli öszveköttetésben nem voltam, hanem az ifjú Bor'deaux Hertzegnek pereireám voltak bízva, de ezen dologban is tsak egyszer kaptam levelt Holyroodból.

2 dik K. Miért vett a' maga, 's fija számára útlevelet Angliába?

F. Mert Angliába akartam menni, a' Peremben megkívántató bizonyos próbák öszveszedésére, — a' fiamat azért

akarám magammal vinni, hogy ott magát jobban tökéletesítse. Azonban ezen úttal felhagytam, egyszersmind az akkori Consilium Praesidenséhez folyamodtam, a' ki mivel tudta, hogy Holyroodba megyek, 's a' Bourbon familia eránt viseltető indulatomat is esmérte, arra kért, venném reá a' Királyi familiát, hogy Frantzia Országban lévő jószágát adná el, hogy az által Baude Urnak a' Kamarához nyújtott nem igen kívánatos javallatjának végrehajtása megakadályoztassék.

3-dik K. Hát Vendébe meinek ment az Ur?

F. Megtudtam, hogy Berry Hertzegné ott van, azért is Maj. 20-kán innen kiindultam.

4-dik K. Hogy tudta meg a' Hertzegnének ott létét? — Ujságból?

F. Nem. — Egy barátomra volt bízva, hogy ezt a' hírt tudtomra adja.

5-dik K. Kiindultával tudja e' bizonyosan, hogy a' Hertzegnét látni fogja?

F. Telyességgel nem: midőn Frantzia Országba lett megérkezésének híre elterjedt, egy barátomhoz mentem, hogy a' dolgot közelebbről megtudjam: egymással találgattuk, ugyan hol tartózkodik, 's ki utazik társaságában? Kétségünk feloldoztatott egy levél által, mely tudunkra adta, hogy Vendében van. Azért is Nantésbe mentem, hogy ott bizonyosabban megtudjam.

6-dik K. Talált e' Nantésben mindjárt vezetőre, ki a' Hertzegnéhez vezette?

F. A' mint reggeli 8 órakor Nantésbe értem, már 11 órakor vezetőre találtam.

7-dik K. Ugy hát olyan személyekkel beszélt az Ur, kik a' Hertzegné hollétéről tudtak?

F. Mivel mind Characteremet, mind utazásom tzelját tudták, a' kik-

hez Nantésben folyamotam; tehát nem viseltettek erántam bizodalmatlansággal.

8 dik K. Miért akarta az Ur a' Hertzegnét látni?

F. En ugyan már azt előadtam előbbeni vallatásomban, de kész vagyok most ismételni. Azt tsak mellékesen említem, hogy egy politikai véleményt, melytől ítéletem szerént hazámnak boldogsága függ, egy szívvel, 's lélekkal igyekeztem megalapítani.

9-dik K. Elmondhatja e' az Ur tartalmát a' Hertzegnével folytatott beszélgetésnek rövideden a' kiütéshez közel volt lázzadásra nézve?

F. Meg kell vallanom, hogy vallatásom olta az egész Per folyamatra alatt, erőt kelle venni magamon, hogy Hazámnak igazság kiszolgálattása felől meggyőződjek. Azon beszélgetésről, melyet a' Hertzegnével folytattam, számot nem adhatok, mert nem akarom magamat egy szerentsétlen, de a' mellett merész Aszszonynak Systemájával, akaratjával, és kinézéseivel ellenkezésbe tenni, — azt semmi esetre nem tehetem, bár mely veszedelemnek tégyem ki magamat hallgatásom által. (Erre Berrier Urnak úgy ellágyúlt szive, hogy szemei könnyekbe lábbadtak) Megnyugtatósomra, Frantzia Orzágnak pedig ditsőségére szolgál, hogy bár a' Hertzegné frantzia földön őt, vagy hat hónapot töltött, lakását helenként négy-szer, ötször is változtatta, 's mindenik menedék helyén, 8 an vagy 10-en voltak tiltkába béavatva, még is egyetlen egy sem találkozott légyen, a' ki a' szenedőt elárulta volna.

10-dik K. Vallatása közben azt jelentette az Ur, hogy Vendéi útjának tzelja lett légyen, a' Hertzegnét, a' polgári háború planumáról lebeszélni?

F. Köszönöm ezen mentségemre

szolgáló kérdést, de nints reá szükségem. Nem igaz, hogy én azt vallottam; mintha a' Hertzegné akaratjának ellent állani kívántam volna, — én csak azt mondtam, a' mi igaz: hogy tudniillik a' Hertzegnéhez mentem, hogy véle véleményemet közöljem, — de nem is mertem volna ötöt (a' Hertzegnét) akaratja iránt ki tudakozni. Van ugyan egy tudósítás, mellyben azt az állítást adják számba, de az a' tudósítás; egy a' legigazságtalanabb vádak között, mellyek valaha Törvényszéknél előfordultak. — Jun. 10 kén elfogattattam, 11-kén egy ember jött szobámba, ki magát Királyi Ügyésznek adta ki, 's noha én ötöt akkor legelőször láttam, azt nyilatkoztatta ki, hogy ő erántam már tudósítását beadta a' Justitz Miniszternek, mellyben minden szavaimat, 's feleleteimet is előhordotta. Rettenetes dolog ez Uraim! a' Miniszteri lapok ezen hamis, költött íróványt a' Publicumnak úgy tálták ki, mint igazat. A' Királyi Ügyész kérdezte tőlem, valyon nem leszz e' ellenemre annak kinyilatkoztatása, hogy Jun. 2 kán vagy 3 kán Vallatásomat tsak ugyan beadta? Én azt feleltem, hogy elébb szeretném azt olvasni, — de mivel azt kézhez soha sem kaptam, azt jelentettem ki, hogy Jussomból magamnak semmit sem hagyok elvenni. Erre Granville barátomhoz ment, hogy ötöt arra az állításra vegye, mintha ő vele beszélgetett volna. Így árultattam el egy tudósítás által, melly egy törvénybeli tisztviselőnek pennájából folyt vala, így kenték reám, mintha én Berry Hertzegnének anyai bátorságát gántoltam volna: azomban az egész tudósítás költött, és én a' Királyi Ügyészt még nem láttam.

11-dik K. Mitsoda jegyzéket olvasott fel az Ur a' Hertzegné előtt?

F. Én tsak az engemet személyesen érdeklő kérdésre tartozok felelni.

12-dik K. Elérte az Ur abbeli tzeljét, melly szerint a' Hertzegnét a' polgári háború planumától elakarta vonni?

F. Az a' nemes mód; mellyel Praesidens Ur az egész Per folyamatja alatt vélem bánik, avval a' reménnyel biztat, hogy erre nézve halgatásomat helybe fogja hagyni.

13-dik K. Granville Ur azt mondta, hogy néki úgy látszott, mintha az Ur a' Hertzegnével tartott beszélgetéssel nem lett volna megelégedve?

F. Granville Ur azt nem mondhatta; — mivel magunk körül puska lövéseket hallottunk, és a' mellett fontos beszélgetés közben, némelly kifejezéseket ejtettem, meglehet, hogy megelégedetlennek látszottam. Külömben is, a' Hertzegnén kívül, másokkal is beszélünk, — — — de én nem állok itt úgy, mint vádoló, hanem mint vádoltatott, kinek kötelességem, magamat oltalmazni.

14 dik K. Miért hosszabította meg Nantesben való mulatását?

F. Maj. 23 kán estve Nantesbe érkeztem: 24 kén Granville Ur jószágára mentünk, hol 4 napot töltöttem: 28 kán Nantesbe visszszamentem, 's ott mulattam egész hétig. A' vádlólevélben az mondatik, hogy olly tzelből maradtam olly sokáig Nantesben, hogy a' kiütött lázzadást hasznomra fordítsam, — azomban, én még tovább is ott maradtam volna, ha az által hazámról a' veszedelmet elfogtam volna háríthatni. Jun. 5-kán elútaztam: a' Nantesi nyughatatlanság a' tisztviselőket igen is, de engem semmi részben sem nyughatatlanított: én mindenbántás nélkül járhattam fel 's alá az útzákon, 's a' Praefectus még azt izentete, hogy maradjak ott, de azt izentem

viszsa, hogy már régolta szándékozom e' felső Loiri Kerületbe, onnan pedig az Aixi ferdőbe menni, hol maragandó leszek, a' Kamara Üléseinek elkezdődéseig.

15 dik K. Kapott az Urlevelet M a s á b ó l ?

F. Nem.

16 dik K. Aprilisben volt már az Ur Tournierrel valami öszveköttetésben?

F. Nem voltam: tsak Sept. 29 kén hallottam felőle vallatásomban, minekelőtte már jóval az előtt, úgymint Jul. 4-kén a' Hadi Kormányának által kelle vala szolgáltatom.

Ezekután a' Praesidens, B e r r y e r Ur kívánságára, a' Nanteszi Királyi Ügyésznek egy levelét felolvasta, mellyben ez van: „Az igazságnak tartozom vele, hogy ezennel kijelentsem, hogy engemet Jun. 5 kán Granville Ur, és B e r r y e r Urnak más barátjai meglátogattak, 's hogy én e' felől a' Minisztert úgy tudósítottam, mintha maga B e r r y e r Ur látogatott volna meg.“

Ez megléven, a' tanúk vétettek elő. Legelőször is az említett Tournier Ur jelent meg: megjelenése közönséges zúgást okozott, a' miből ki lehetett húzni, hogy nem igen kedves vendég. Vallomása ebben foglaltatik: Midőn egyszer a' Tuileria palotában volt, több gárdatisztek, és egy kis ember, ki magát Ügyésznek adta ki megszólították, azt állítván, hogy mivel ő a' Kormánytól nem érdem szerént jutalmaztatott meg, bizonyosan annak (a' Kormánynak) ellensége legyen: egy úttal arra is reá akarták beszélni, hogy a' Katonáságot Desertióra nógassa, 's erre nézve javallották, hogy B e r r y e r Urhoz folyamodjék, a' ki a' Bordeauxi Hertzegtől felállított Regensségnak első Minisztere. Minekutánna

tehát B e r r y e r Urat felkereste lakásában, ez neki a' Berry Hertzegné nevében egy Obersterségről szőlő Patens adott, avval az ígérettel, hogy ha dolgát jól végzi, Generalmajori rangot nyér. — Szinte B e r r y e r Urtól, két 500 frankról szőlő Banknottát is kapott, mellyet ő azután a' szegények között kiosztogatott. Ezek voltak Tournier Urnak első Vallomásai, de azután külömbféle kérdések által úgy megzavartatott, hogy ki nem gázolt, 's merő ellenkezéseket lehetett vallomásában találni. Utoljára avval mentette magát, hogy feje, egy betegség miatt, mellyben néhány nap óta sínlődik, megzavarodott. A' második tanú egy Vassal nevű Politzia Commissarius volt, a' ki egy — B e r r y e r Urnak házánál történt motózás felől vallott, a' 5-dik Granville Ur Nantesi birtokos, 's a' vádoltattnak barátja. Ennek az utolsóinak vallomása igen kedvező volt B e r r y e r Urra nézve, — az ülés következő napra halasztatott.

Más nap a' Törvényház még jobban tömve volt, mint az előtt való napon. Tournier Urat még egyszer ki kellett volna halgatni: mivel pedig egy levelet küldött a' Tanátsba, mellyben otthon maradását, betegséggel mentette két Orvos azonnal szállására küldetett, kik vissza térvén, jelentették, hogy Tournier ugyan az ágyat őrizi, de nints semmi baja, azt minden esetre ki lehet venni szeméből, hogy előbbeni bátorságát elvesztette, mert azt mondta, hogy legfejebb félórát kitarat a' vallatásnál, de többet semmi esetre, — nem (Nevetés).

Minekutánna e' szerint a' beteg, megjelenése alól felmentetett, — öszvehasonlítottatott a' Berry Hertzegné írása avval az irovánnyal, melly a' Per

folyamatja alatt az övének lenni állítatott, de szoros megvizsgálás után csak ugyan úgy találtatott, hogy az elő mutatott iróvány, nem a' Hertzegné kezeirása. Erre a' General Ügyész Vilnot Ur felállott, 's telyes megindulással így szóllott: „Esküdt Uraim! Midőn mi Frantzia Ország Deputatusának, ki jeles ügyész, 's nagy lelki tehetségekkel felruházott férjfiú, ügyét magunkra vállaltuk, akkor annak az ösztönnek engedelmeskedtünk, melly bennünket az Ország javát telyesíteni kötelez. Valameddig azt hittük, hogy mi Berryer Urban, egy Öszveesküvésnek fejét a' polgári háború lázasztóját üldözzük, addig hajlandók voltunk hivatalunk szerint, azt, a' mit kötelességünk parantsol, telyesíteni. Azomban edes Uraim! a' Törvénybírónak mindenkör csak lelkiessmérete, betsülete, és igazságszeretete légyen sinórmértéke. Az egész Per folyamatja, melly az Urak szemek előtt ment véghez, úgy látszik, arra a' meggyőződésre, és tulajdonképpen elhatározásra szóllít fel bennünket, hogy a' Vádnak folytatásával ezenel felhagyjunk. Midőn pedig az utolsó szavakat minden oldalról tetszés követte, így folytatta a' Szólnok további beszédjét: Itt nints helye a' tetszésnek Uraim! Én csak kötelességemet telyesítem, 's ezért semmi tetszést sem várok. Még tegnap felakartunk már a' váddal hagyni, de még is jobbnak tartottuk, még egyszer lelkiessméretünkkel tanátskozni. Tsendes éjjel jól megfontoltuk a' dólgot, és semmit sem találtunk, a' mi egy ilyen alaptalan vádnál való késedelmet kimenthetne. Mi annál fogva az egész ügyet az Urak böltsességekre, és emberségekre bízuk. A' mi minket illet, megelégszünk avval, hogy megmutathattuk, hogy a' törvényes embernek fő kötelessége ab-

ban áll, hogy lelkiessméretének engedelmeskedjek. — Erre Berryer Ur így szóllott: „Mihelyest ebbe a' provinciába léptem, hogy újj Sphaerában vagyok. Tselszövések, és titkon forralt ravaszság helyett, egy törvény bíróra akadtam, a' kinek igazságos volta, és részhajlatlan lelke, Frantzia Ország székének betsületére válik. Én óltalom alatt vagyok, mert a' General Ügyészben is olyan férjfiút esmertem meg, kit nem hivatala, de ő, díszesíti hivatalát. Azért is engedek a' megindulás bényomásának, — 's óltalmazásomra semmit sem hozok fel többet, — sőt inkább örömmel, és telyes bizodalommal várom a' Törvényszék fejemre hozandó ítéletét. A' vádoltattnak 3 Ügyészei is elhalgattak, és a' Praesidensnek néhány észrevételei után, az Esküdtek a' Tanáts mellékszobájába mentek, a' honnan néhány minutum múlva visszatérvén, azt határozták: „Berryer Ur minden ellene koholt vád alól, minden ki fogás nélkül felmentetik, és szabad lábra tétetik.“ A' Sokaságnak nagy öröme között hagyta el Berryer Ur a' Törvényházat, kinek ügye bévégzését a' General Ügyésznek szerénysége, a' Praesidensnek részrehajlatlansága, az Esküdteknek iparkodások, és a' közvélemény, egyformány siettették. —

A' Temps Oct. 26-ról így ír: A' Frantzia seregnek már 27-kén kellene Belgiumban bérunkolni. A' szállások elvöltak készülve, és már parantsolat is adatott a' sereg kiindulására. Azomban ezen rendelésekkel felhagytak, — a' háború elhalasztott, — a' hitel ismét lábra áll, — kedvező hírek miatt, a' Cursus 1 fr. és 40 krral szállott feljebb.

A' Tribune egy 'tzikkelyt közöl ez alatt a' tzím alatt: „A' bé vád o l-

tsak, "s tzelja azt megmutatni, hogy egy Törvényszéknek sints jussa, a' Jun. 5-iki és 5-ki Insurgensekről ítéletet hozni. „Elég szerentsétlenség úgymond, meggyőzöttetni: mai időben annyi a' Revolutió, hogy bolondság azt vétek nevezettel, megbélyegezni. A' história tele van illyesekkel, 's a' szerentse szüntelen való, néha különös változásoknak van alá vetve. — Igen, — de a' törvény! — Hiszen a' törvény mindég a' győztesse, — mert ő, szabja a' törvényt. A' törvények tsak béke időkhöz, 's rendes napokhoz valók, nem háborúhoz. A' törvény tsak egy, és ugyan azontársaság tagjai között intézi el a' dólgot, és e' szerint előre felteszi, nem pedig teremti a' társaságban a' jó egyetértést. Ott tehát, hol maga a' társaság van kérdésben, ott a' törvény szava semmit sem használ. Félre tehát a' törvénnel, — semmi dóljunk véle!“ —

Lám! mit nem tesz a' Radicalismus! nem elég, hogy a' Statusoknak eloszlását tzelozza, és erre szólgáló minden eszközöket kiméretlenül megtámad, hogy a' már törvényesen megállapított intézeteknek, szabad önkényt tesz ellenébe, de a' Tribune egy lépéssel még tovább megy: ugyan isa' társaságot mindjárt eloszlottnak nyilatkoztatja, 's a' törvényeket semmire valóknak hirdeti, mihelyest a' társaságnak néhány eltévelyedett gyermekei, lázzadás, préda, és gyilkolás miatt számadásra vonattatnak. — Köszönjük a' Szerkeztetőnek a' fentebbi tikkelyt, — hasznos az a' társaságokra nézve, mert ezek megtanulják, mit kell azokról hinni, a' kik szüntelen törvényességet hordoznak szájokban, azomban, mikor Övéik törvény eleibe idéztetnek, a' törvényt semminek sem tartják. Hogy illyen gondolkodás mód mellett új Statusok fel nem állhatnak,

annyi bizonyos. Azomban még is látjuk, hogy új társaságok kelnek, — de józanabb principiumok mellett. Mit akarnak hát a' Radicalisok? Győzni akarnak, és a' győzelem után az az: a' társaságnak birtokjába béakarják magokat furni, és a' jószágon megosztotni. Úgy de olyan társaság, a' millyet ők képzelnek, mai időben, nintsen: — hát minn osztóznak? —

T ö r ö k O r s z á g .

A' Diario di Roma a' következő tudósítást közli Alexandriából, (datum nélkül). Az Egyiptomi V. Király Agensét Konstantinápolyban, Negib Effendit, magához hivatván a' Szultán, Huss ein Basa táborába küldötte, azzal a' parantsolattal, hogy az ellenségeskedések szünjenek meg, és a' békesség helyre állítása felől a' két fél alkudozásba ereszkedjék.

P o r t u g a l l i a .

A' legújabb tudósítások Lisbonából Oct. 18-ikáig és Oportóból 19-ikéig költék. Dom Miguel 17-dikén ment el Coimbrából a' táborához. Oporto ostromlását újra elkezdték. Dom Miguel seregei Oct. 11-dikén Dom Pedro születése napján 'snégy napig folytatták, de foganat nélkül; azolta tsak néha néha eregetnek bombákat a' városba. Világos dolog, hogy Dom Pedro az Angliából hozzáfolyást érkező hadi segedelmek nélkül az ostromló ellenségnek ellent nem állhatna.

A' két ellenséges hajós sereg között Oct. 14-kén a' Vigoi kikötő előtt tsatára kelt a' dolog, melly 4 óránál tovább tartott, de a' mellynek a' mint látszik, a' hajók köteleinek, árbotzai-

nak's vitorláinak megrongálásának mind két részről egyéb következése nem lett. Sartorius Admiral hajójában legtöbb kár esett, 's maga az Admirál is megsebesített; mellyre magát hajóival Oportó felé vonta.

N é m e t O r s z á g.

A' Müncheneri politikai Ujság a' felől tudósít, hogy egy Bajor sereg Görög Országba fog küldettni addig az ideig, míg ott a' Katonáság rendbe szedetik, és gyakoroltatik. Már az is meg van parantsolva, hogy az elmenendő sereg minden órában talpon álljon az elindulásra.

Ugyan ez a' lap azt a' kérdést teszi fel, vallyon Bajor seregek, Görög Országba való küldése, megegyeztethető e' a' Bajor Országi alkotmánnyal? — Egy articulussal, ezen kérdésre igennel felel; a' mennyiben a' Királyt abbéli jussában semmi sem szorítja meg, melly szerint Görög Országgal, a' Német Szövetségre nézve nem káros egységre léphet. —

A' Bádeni Nagy Hertzeg a' minap a' Haidelbergi polgár katonaságnak, most pedig a' Freiburgi pattantyúsoknak 2 ágyút ajándékozott.

B e l g i u m.

A' legújabb Amsterdami Oct. 25-kén költ hírlap szerint, Ausztria, Orosz, és Burkus Ország Követjei, van Soelen Urral beszélgetést tartottak, mellynek következtében a' Németalföldi dolgok egészen megfordultak, úgy, hogy nem igen lesz szükség arra az áldozatra, mellyet a' Nemzet tenni készült.

A' Journal d' Anvers szerint, még nem jutott a' Belgiumi Kor-

mányhoz, a' Londoni Conferentziának azon újabb javallatja, mellyen most a' Haagi Cabinetum tanáskozik. Hollandiában, sem szárazzi, sem pedig tengeri ütközetből nem tartanak, — de különben is úgy látszik, hogy ez elhalasztatott.

A' Luttichi Magistratusnak hivatalos tudósítása szerint, a' Cholera, már abban a' városban is kiütött.

Éjszak Amerikai Egyesült Statusok.]

Mississipiből Aug. 10-ről írják: A' szerentséti háború az Indusokkal folyvást tart, noha a' Cholera mind a' két részről nagy pusztítást visz véghez. Mennyire pusztítja a' Mississipi katonaságot, tsak abból is meg lehet tudni, hogy Scott Generalisnak egy 1000 főből álló osztályából, 600-an veszték el. Azomban a' tsata ujra elkezdődik, 's nem is szűnik meg ténel elébb. Minden politikai boldogságok mellett is, mellyel az Éjszak Amerikai Statusok ditsekesznek, majd által látják most, millyen léptsön van közöttök a' megszakadás, és hogy kívánatos lenne Igazgatásokban valami változást kezdeni. De minő változást? így kiáltanak sokan: Talán Monarchiait? mert ha egyszer a' Revolucionnak kerekje forgásba tétetett, akkor senki sem mondhatja meg, hol fog az megállani. Jaj annak a' Nemzetnek, melly jó, és okosan elintézett Kormányját változtatni kívánja! Amerika szerentsés, szabad, és független volt, de talán egy Revolucion által mind ettől megfosztatik! —

Aug. 28-ról Éjszak Amerikából érkezett tudósítások szerint, egy részről az úgy nevezett Sioux, más részről pedig a' Sack nevű Indusok között véres ütközet ment véghez. Az utóbbiak 200 Katonát vesztek, 40-en pedig

közzülök elfogattattak. A' foglyok között van a' kikiáltott N a o P o p e Próféta is, és a' híres fekete sólyom, a' ki, mint mondják, az ellenségtől kapott sebében meg fog halni. Ellenben Detroitból jelentik, hogy az ott lévő Hadi titoknok Casz Ur, Scott Generálistól tudósítást vett légyen, melly szerént az említett Próféta, és a' fekete sólyom mind ketten megfogattattak, 's a' Rock Irlandi commenderózó Obersternél Taylor Urnál őrizet alatt tartatnak.

N a g y B r i t a n n i a .

A' Morning Chronicle az Irlandiai dőlgokról ekképpen vizsgálódik: — Nagyon sajnáljuk, ha visszatekinünk, miv' leve I r l a n d i a , mivel tudjuk, hogy mostani állapotja a' Minisztereknek nem kevés bajt szerez. — Stanley Ur nagyon ügyes szólnok, de még is van valami benne, a' mi az Irlandusoknak nem tetszik: valóban, ha avvala' nyíltszívűséggel hírna, melly Lord Althorpot jelesíti, az Irlandusokat inkább lekötelezné. Ez a' Nemzet semmit sem tűr kevésbé, mint a' megsértést, és semmi sem bántja őket jobban, mint a' rátartó, és hideg viselet, a' mi pedig fájdalom! minden Angolynak caractervonása. Egy kevésé finomabb bánás mód, valóban sok rosszsznak elejét vette volna; de az a' megvetés, mellyel a' tizedet nyakokra tolták, és azok az intézetek, mellyek erre nézve tétettek, nagyon gondolatlan lépés vala. Azomban az okozott

kárt, úgy hiszszük, valamennyire jóvá lehetne tenni. Sokan azt mondják, hogy Stanley Ur inkább való Angoly, mint Irlandi éghajlat alá: Ó az igaz, nagy lelki tehetséggel bír, de nem bír am avval a' tehetséggel, hogy az I r l a n d u s o k n a k tetszék. Ellenben Grant Károly, a' ki náluk olyan kedves volt, hogy velek azt tehette, a' mit akárt, megtaníthatná Stanley Urat, hogy nyájassággal, és betsülettel többet lehetne végezni, mint amúgy. Az Irlandi Cancellaria, a' hátra maradott tized beszédese iránt több parantsolatott bótátott ki 1200 nál, melly tized, az új törvény szerént úgy tekintetik, mint a' Koronának tulajdona: de mivel a' földmívelők sem Koronának, sem a' papáságnak nem szeretnek fizetni, nem tsuda, hogy a' Dublini Újságokban a' törvények fenntartására készített gyalogságnál, lovasságnál, pattantyúságnál egyebet, nem lehet olvasni.

Egy Royal George nevű hajó, 450 közemberrel, és 25 tiszttel kikészülve, Oportói útjában, Portsmouth alatt evezett el. Ez a' hajó egy Londoni privát ember költségen készült.

A' Pénz folyamat Nóvember' 5-dikén,
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 86 1/16
Az 1820-béli sorsosok: 183 1/2
Az 1821-béli hasonlók: — —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 2/3 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1138 1/4 for. ton
Conv. Pénzben.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ LIV. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)